

Om Lama Ole Nydahl

af Lama Tendar Olaf Høyer 24. september 2020

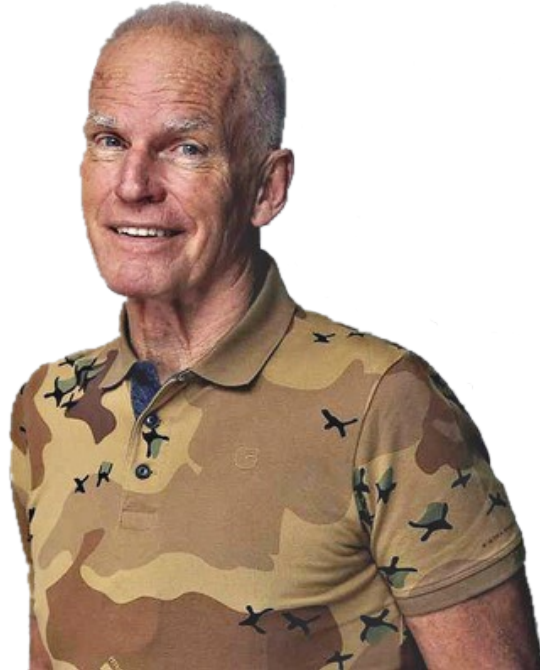
Ole Nydahl blev født i 1941. Han er på mange måder en vældig rar person, som det er nemt at omgå. Han virker sympatisk og besidder en skarp iagttagelses evne, så han for eksempel er god til at bedømme folks karakter og potentiale. Han ville være blevet den perfekte Bodhisatva, hvis han havde været i stand til at overstå sine skyggesider. Desværre har han ikke været så god til at bedømme sig selv. Det har medført nogle stærke begrænsninger og fordomme, som på flere punkter overskygger hans mange kvaliteter og idealisme. Det er ærgerligt og synd for ham. Meget godt og noget knap så godt kan derfor siges om Lama Ole Nydahl.

Billedet viser Ole Nydahl; foto Jonathan Wong.

Først og fremmest er han en buddhistisk missionær. Som sådan har han haft stor succes med at sprede kendskab til Buddhadharma over hele Jorden. Han har oprettet meditations centre på alle kontinenter, bortset fra Afrika. Og formår at samle tusinder af mennesker til sine seminarer. Han opfører sig også som mange andre missionærer ved at opbygge sin organisation, Diamondway

Buddhism, så han selv bevarer fuld kontrol. De mange vestlige Lama'er, som i tidens løb er blevet uddannet i Frankrig især, bliver ikke inviteret til at undervise i denne organisation. I stedet har Ole Nydahl udviklet en model, hvor folk han stoler på og kender godt, bliver udnævnt til Dharmalærere. Denne model rejser tvivl om disse menneskers kvalifikationer som lærere. Ole Nydahls læreplan inkluderer den såkaldte forberedende praksis (ngöndro), introduktion til Mahamudra som anskuelse og Guruyoga. I 'gamle dage' sendte Ole Nydahl sine elever til *Tenga Rinpotje* for videre uddannelse og instruktion i mere avancerede former for meditation. Senere fik *Lama Tjechu* fra Bhutan og Nepal denne rolle. Senest er rollen gået til *den 17. Karmapa Thaye Dordje* og flere tibetanske Lama'er, som er tæt forbundet til Thaye Dordje.

Lama Ole Nydahl har et lidt blakket ry på grund af hans promiskuitet og 'oplyste' enevælde. Han har aldrig lagt skjul på, at han dyrker erotiske forhold udenfor ægteskabet. Nogle bryder sig ikke om den slags, men Ole Nydahls erotiske partnere har altid været indforståede, så vidt det vides. Det må være besværligt med mange elskere, men det er jo ikke nødvendigvis umoralsk. Men nogle kritiserer, at han som Lama dominerer sine elever, når disse bliver elskere. Det har Ole Nydahl altid modsagt og mener, at disse erotiske forhold er jævnbyrdige. Det er de naturligvis ikke helt, men

voksne mennesker burde kunne tage ansvar for deres erotiske levned, selvom de er hans elever. Intet tyder på misbrug eller tvang i disse forhold. Og de foregår åbenlyst.

Ole Nydahls enevælde er heller ikke usædvanligt blandt missionær kulturer eller i Asien, men styreformen er nok ikke ligefrem gavnlige i den moderne tid, hvor gennemsigtighed og medlems demokrati anses for nødvendige kontrol foranstaltninger mod magt misbrug og finansielt bedrageri. Han kalder sit system for 'meritokratisk,' men det er ham som bestemmer. På trods af den manglende gennemsigtighed i Ole Nydahls enevælde, har der dog ikke været tegn på magt misbrug eller bedrag. Så han har ikke lavet skandaler.

Bortset fra hans ekstreme holdninger til Islam og muslimer i det hele taget. Han siger ganske vist, at det er religionen Islam, som han tager afstand fra, men Islam er nogle menneskers religion, så det kan ikke være anderledes, end at hans afstands tagen må forstås som en afvisning af muslimer. Ole Nydahl undtager dog Sufi Islam. Han har endnu ikke formået at forklare, hvorledes afvisning af sine medmennesker kan forliges med Bodhicitta indstillingen, som udtrykkes ved venskabelig kærlighed, medfølelse og forståelse af tomhed, sanskrit: sunyata. Dette emne er en stor svaghed og mangel ved hans virke. (Læs artiklen: *Buddha og Islam.*)

Jeg havde selv et godt samarbejde med Ole Nydahl, da jeg fungerede som manager af centeret i København, Karma Drub Dzy Ling (Karma Kadjy Skolen) fra 1985 til 1989.

Måske fordi jeg aldrig har været hans elev, mens vi har en del Lama'er til fælles som lærere for os begge. Perioden var ikke uden problemer med Ole Nydahl, men det ødelagde ikke samarbejdet. Dengang udtrykte han heller ikke så ekstreme holdninger i sine foredrag som nu. Jeg var munk dengang, men det havde han tilsyneladende respekt for. I hvert fald dengang.

Billedet viser den 14. Shamarpa.

I 1992 opstod splittelsen i Karma Kadjy traditionen mellem den højest rangerende Lama, Shamar Rinpotje og den knapt så højtstående, Situ Rinpotje og hans allierede, her i blandt det kinesiske kommunistiske imperiums regering. Situ Rinpotjes parti udpegede den tøvende Ogyen Dordje som den nye 17. inkarnation af Karmapa. Shamar Rinpotje, som havde undgået kinesisk indflydelse og ikke ønsket en politisk udnævnelse af så vigtig en Tulku som Karmapa, søgte samtidigt forsigtigt efter bekræftelse på hans egen formodede kandidat. Året efter anerkendte han da med sikkerhed Thaye Dordje som den nye klassiske inkarnation af den 16. Karmapa. Thaye Dordje havde udnævnt sig selv, skal det understreges her. Faktisk i grel modsætning til Ogyen Dordje, som ikke kan huske sit tidligere liv. De første ord, som Thaye Dordje

udtalte i dette liv, var ordret: 'Jeg er Karmapa.' Han var blot en purk på 3 år, som indtil da ikke havde udtalt rigtige ord.

En sådan splittelse af den oldgamle Karma Kadjy tradition var aldrig set før, skønt der havde været nogen ballade omkring den 15. Karmapa's Tulku, på grund af politisk intervention af den daværende tibetanske regering i nitten hundrede og tyverne. Den intervention blev dog hurtigt overstået. Den tibetanske regerings Karmapa kandidat døde ved en alvorlig ulykke på Tsurphu Kloster, hvorpå den 16. Karmapa Rangdjung Rigpæ Dordje blev anerkendt overalt. Rangdjung Rigpæ Dordje havde allerede udnævnt sig selv og var blevet anerkendt af den daværende Situ Rinpotje i det østlige Kham, som hørte direkte under Kina udenfor den dengang selvstændige tibetanske regerings territorium.

Det var Rangdjung Rigpæ Dordje, som havde inspireret Ole Nydahl til at blive buddhist til at begynde med sidst i tresserne. Og det var denne Karmapa, som havde bedt Ole og hans kone Hannah om at undervise i buddhismen i Vesten først i halvfjerdsene. Det må have været dette stærke bånd mellem dem, som fik Ole og Hannah Nydahl til at bakke op om Shamar Rinpotjes anerkendte 17. Karmapa Thaye Dordje.

Billedet viser den 16. Karmapa Rangdjung Rigpæ Dordje sammen med Lama Jigme Rinpotje. Foto fra halvfjerdsene.

Nydahl'erne var ligeledes meget aktive i at skaffe opbakning til dokumentationen af de politiske rænkespil, som foregik i halvfemserne især blandt tibetanerne, men også hos os i Vesten. Denne indsats var meget vigtig på den tid til at konsolidere Thaye Dordjes position og organisation. Dette engagement var meget fortjenstfuldt og gavnligt.

Shamar Rinpotje fik nogle problemer med Ole Nydahl i juli 2010. Det kan du læse om i: *De gamle nyheder, 2010*, på Tilogaards netsted. I modsætning til hvad mange tror, kom de to aldrig godt ud af det med hinanden. Men de anerkendte begge, at de tilhørte den samme åndelige familie. Jeg var selv vidne til dette forhold og talte ofte med Rinpotje om Ole Nydahl og hans holdninger. Shamar Rinpotje døde i 2014.

Ole Nydahl har en forunderlig evne til på den ene side at tiltrække mange mennesker til at praktisere Buddhadharma, mens han samtidigt formår at frastøde en hel del mennesker fra buddhismen, så de ikke vil beskæftige sig med emnet i fremtiden. I hvert fald ikke i nogen forbindelse med ham eller Diamantvejs organisationen. Det er jo både godt og skidt. Det er måske et klassiske missionær syndrom.

"Ole er gået fra at være en interessant og elskelig buddhist til en sekterisk og splittende kraft," siger en tidligere elev om Ole Nydahl. Citeret i artiklen 'Larm om Lama Ole Nydahl' - i Weekendavisen den 19. juli 2019, skrevet af *Kristian Lauritzen*. Det er muligvis lidt misvisende at beskrive disse karaktertræk som en udvikling.

Tilsyneladende har han manifesteret alle disse ting hele tiden. Kristian Lauritzens artikel omtaler de nyere problemer. I Tyskland har Lama Ole Nydahls anti-Islam holdninger og udtalelser bevirket, at hans organisation måtte forlade den tyske buddhistiske union, før de blev smidt ud – for ikke at tabe ansigt. Ole Nydahl sagde ved begivenheden, at der manglede ytringsfrihed i den tyske buddhistiske union, så derfor trak Diamantvejs organisationen sig. Det er en lidt mærkelig udtalelse, for den tyske union ønskede jo ikke at lukke munden på ham. De ville blot af med ham.

Et flertal var rede til at smide ham og hans organisation ud på grund af hans opfordring til had mod fremmede fra Mellemøsten og Afrika. Opfordring til had mod andre mennesker kan ikke være en buddhistisk holdning. Buddha Sakyamuni opfordrede folk til at undlade at dyrke had mod andre og understregede alles lighed og ligeværdighed. Men opfordrer Ole Nydahl virkelig til had mod muslimer? Kristian Lauritzen citerer ham for disse ord: "Det hele står i Koranen. At slå vantro ihjel. Stort problem, vi har skaffet os på halsen, ikke sandt? Folk skulle have læst Koranen. Så havde man måske heller ikke hentet så mange over grænsen? Eller hentet dem op af vandet endda." Citatet er oversat fra tysk af Kristian Lauritzen. Sådant en udtalelse er hadsk eller sår had hos folk mod muslimer. For logikken er og kan kun betyde, at muslimer har til hensigt at slå os andre ihjel, når de får mulighed for det og magt til det. Ole Nydahls udtalelse beror på en fejlfortolkning af Koranen.

Citatet viser helt klart, at Ole Nydahl har en urealistisk opfattelse af Islam. Han plejer at påstå, at det er hans 'borgerpligt' i et frit og demokratisk land at advare mod Islam. Men forudsætningen for, at det kan opfattes som en pligt, er jo at muslimerne virkelig måtte ønske at slå os andre ihjel på sigt. Det er der faktisk ikke noget, som tyder på, at de har til hensigt. Eller måtte formodes at udvikle en hensigt om senere.

Man kan citere Koranen for opfordring til at slå den jødiske stamme ihjel, som befandt sig i Medina samtidigt med profeten Muhammeds krig med Mekka. Det var fordi denne jødiske stamme havde givet et løfte til Muhammed om sammenhold og militær støtte. Men midt i slaget skiftede de side. Muhammeds beslutning om at slå disse svigefulde mennesker ihjel var naturligvis temmelig umoralsk ud fra en almindelig humanistisk standard. Ligesom den engelske terrorbombning af Dresden og Leipzig under anden verdenskrig. Men det var en militær beslutning, som gav mening på den tid i en sådan sammenhæng, hvor den samme skæbne truede muslimerne og deres allierede i Medina. Det var ikke fordi den jødiske stammes religion var anderledes. Det svarer til at anklage de kristne for at ville slå os andre ihjel, fordi deres Gud i Det Gamle Testamente forlangte af jøderne, at de skulle slå alle Kanaanæerne ihjel. (Kanaanæerne var fortidens palæstinensere, som boede i Palæstina før jøderne erobrede landet for 3000 år siden.) Og de kristne tror jo på Det Gamle Testamente, ikke? En sådan påstand er naturligvis urealistisk.

Dette illustreres også ved Muhammeds senere erobring af Mekka, som han lige havde været i krig med. Mekka overgav sig, og ingen af Mekkas ikke-muslimske befolkning blev dræbt i modsætning til begivenhederne i Medina tidligere. Og flertallet i Mekka

dengang var endnu ikke blevet muslimer. Ligesom rigtig mange mennesker fra Medina, som var muslimernes allierede – og ikke kun jøderne – var faktisk slet ikke muslimer på den tid.

Der findes visse ekstreme mennesker, som mener, at alle ikke-muslimer burde fjernes fra Jordens overflade, men sådanne ekstremister mener jeg ikke kan betegnes som muslimer, fordi en sådan holdning er i strid med Islam – ganske enkelt. Buddhismen bliver normalt blandt muslimske lærde betegnet som en af 'bøgernes religioner,' som Muhammed respekterede. Sådanne religioner er normalt lovlige i de muslimske lande.

Det var de vilde tyrkere, som invaderede Indien i Middelalderen, åbenbart ikke bevidste om, da de brændte Nalanda Kloster af og slog munkene ihjel. Men den opførsel var altså ikke spor normal for muslimer, heller ikke på den tid. Det var derimod meget normalt for både tyrkere og mongoler i den samme periode, når de erobrede nye lande og riger. Senere blev disse tyrkere og mongoler tolerante overfor deres nye undertrykte befolkninger med en anden religiøs tradition end Islam, hvilket er det normale i muslimske kulturer. Så Ole Nydahl har ganske enkelt misforstået noget, ligesom så mange andre, som også synes, at muslimerne ikke skal være i Europa. I øvrigt har der været muslimer i Europa i over 1000 år, uden at disse mennesker begik folkedrab på nogen andre.

Så den tyske buddhistiske union ville ikke begrænse Ole Nydahls ytringsfrihed. De ville blot ikke have ham med i unionen, når han dyrker holdninger, som er i strid med Buddhadharma's grundholdninger. Unionen mente således ikke, at han og Diamantvejs organisationen hørte hjemme i unionen, mens ingen lagde forhindringer for hans udtalelser eller Diamantvejs organisationens ytringer. Denne historie illustrerer, hvorledes han ikke blot er ganske stædig og ikke særlig modtagelig for kritik. Han er heller ikke så god til at lytte til ting, som han ikke bryder sig om at høre. I stedet kommer han med en bortforklaring, som ikke har med sagen at gøre. Faktisk er han ret enøjet og virker derfor også ensrettende på folk, som følger ham. Men især hans anti-Islam holdninger sår tvivl om, hvorvidt han har forstået Buddha's Lære ordentligt, samtidigt med at det får ordentlige buddhister til at lægge afstand til ham. Derimod er der ingen, som søger at tage hans ytringsfrihed fra ham. Spørgsmålet er virkeligt, hvor han hører hjemme. Åbenbart ikke i den tyske buddhistiske union.

Læs artiklen fra Weekendavisen på dette link:

<http://kristianlauritzen.dk/wp-content/uploads/Larm-om-Lama-Ole-e7461dd6.pdf>

Det er også grunden til, at han ikke har engageret de Vestlige Lama'er fra Karmapa's hovedsæde og kloster, kaldet 'Le Bost' (Kundreul Ling) en del af *Dhagpo Mandala'en* i Frankrig. Det er mennesker, som han ikke kan kontrollere, og som tænker anderledes bredt og uden selvmodsigelse, så de skal ikke indenfor i varmen, synes logikken at være. Det har så medført, at den buddhisme, som Diamantvejs organisationen præsenterer virker **forkortet**, både hvad angår anskuelse og meditation.

Ole Nydahl omtaler til dels Mahamudra som anskuelse, men underviser ikke i Mahamudra som et meditations system.

Lama Ole Nydahl underviser heller ikke i egentlig Tantra eller giver indvielser,

sanskrit: abhisheka. Bortset fra phowa sadhana, som han faktisk har formidlet til rigtig mange mennesker i tidens løb. Men det er han ophørt med i de senere år, måske fordi de forpligtelser, som phowa indebærer, sanskrit: samaya, er for krævende for ham, og måske er han bange for, at hans elever ikke kan håndtere disse forpligtelser. Samaya inkluderer jo 'det rene syn,' som betyder at anskue alle sansende væsner som Buddha'er, inklusive muslimerne og afrikanere.

Det må i hvert fald være svært at forklare, hvordan afstandtagen til den slags mennesker og opretholdelse af samaya undgår at være i modsætning til hinanden. Men det er jo netop denne selvmodsigelse, som han ikke selv kan få øje på af en eller anden grund. Eller også ignorerer han det bare. Det skal dog nævnes, at begrebet samaya faktisk er en længere og lidt indviklet diskussion.

Lama Ole Nydahl underviser heller ikke i erotisk Tantra, sanskrit: karma-mudra. Imidlertid opfordrer han ægtefolk til at opfatte og forestille sig hinanden som forskellige kendte Yidam former, skønt de ikke har fået indvielser til det og udfører Yidam sadhana. Folk burde ikke lege den slags lege, men Ole Nydahl synes åbenbart, at det er harmløst.

Lama Ole Nydahl er forfatter til adskillige bøger, hvoraf flere er ganske glimrende indføringer i Buddhadharma. De fleste af hans bøger er dog selvbiografiske og ikke særligt interessante.

Så Lama Ole Nydahl er en forbløffende blanding af godt og skidt. Imidlertid fylder det dårlige og usunde alt for meget, og det er svært at forholde sig til Ole Nydahl uden at måtte acceptere de mange fejl og misforståelser i Diamantvejs organisationen og dens stifter. Derfor kommer han i kategori med Trungpa Rinpotje, hvis bøger også er gode, mens hans organisation ikke kan anbefales på grund af alt for mange fejl, mangler, begrænsninger, misforståelser, selvmodsigelser, fordomme og problemer med etikken, sanskrit: shila. Det er naturligvis blot min egen opfattelse.

Det er et omfattende emne at beskrive alt om Ole Nydahl og Diamondway organisationen. Men der findes en artikel, som prøver på det. Den er forfattet af den tyske Bee Scherer, som både har oplevet at være elev af Ole Nydahl og at have forladt organisationen på grund af dens begrænsninger. Hun prøver at fortælle hele historien – ikke om sig selv, men om Ole Nydahl og Diamondway organisationen. Den er akademisk i sin præsentation og veldokumenteret. Du kan læse den på dette link: [www.tilogaard.dk/Lama Ole Nydahl and the Diamond Way by Bee Scherer 2018.pdf](http://www.tilogaard.dk/Lama%20Ole%20Nydahl%20and%20the%20Diamond%20Way%20by%20Bee%20Scherer%202018.pdf) (Artiklen er på engelsk.)

Ole Nydahl havde en alvorlig ulykke med et faldskærms udspring i nullerne. Hans ryg brækkede flere steder. Lige siden har hans aktivitet været noget nedsat i forhold til de gamle dage. Han rejser stadig over hele kloden, men med meget større pauser imellem hvert engagement med offentligheden. Han er stadig både flink, kontroversiel og hæger om sine fordomme.

Read this paper in English: www.tilogaard.dk/Lama-Ole-Nydahl-by-Lama-Tendar-Olaf-Hoeyer-september-2020.pdf